

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 127/2018-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 14. februára 2018 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Miroslava Duriša (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom Mgr. Dr. Antonom Kušnírom, Jána Reka 13, Žilina, vo veci namietaného porušenia jeho práv podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a podľa čl. 6 ods. 1 a 2 a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo 55/2017 z 24. októbra 2017 a uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1 To 57/2016 z 23. augusta 2016 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 3 T 39/2014 zo 6. júna 2016 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a ako podanú oneskorene.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 6. februára 2018 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou

namietal porušenie svojich práv podľa čl. 17 ods. 2 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a podľa čl. 6 ods. 1 a 2 a čl. 7 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 2 Tdo 55/2017 z 24. októbra 2017 a uznesením Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 1 To 57/2016 z 23. augusta 2016 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Žilina (ďalej len „okresný súd“) sp. zn. 3 T 39/2014 zo 6. júna 2016.

Z obsahu sťažovateľom podanej sťažnosti vyplýva, že rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3 T 39/2014 zo 6. júna 2016 bol uznaný vinným zo spáchania zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov a uložil mu trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a štyroch mesiacov. Krajský súd svojím uznesením sp. zn. 1 To 57/2016 z 23. augusta 2016 zamietol sťažovateľom a prokurátorom podané odvolania proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 3 T 39/2014 zo 6. júna 2016. Najvyšší súd svojím uznesením sp. zn. 2 Tdo 55/2017 z 24. októbra 2017 odmietol sťažovateľom podané dovolanie. K ostatnému sa sťažovateľ vyjadril vo svojej sťažnosti podanej ústavnému súdu.

Sťažovateľ v petite podanej sťažnosti navrhol, aby ústavný súd takto rozhodol:

„Právo sťažovateľa [REDAKOVANÉ], v konaní Okresného súdu Žilina vedenom pod spisovou značkou 3T/39/2014-1061, v konaní Krajského súdu Žilina vedenom pod spisovou značkou 1To/57/2016-1147, v konaní Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod spisovou značkou 2Tdo/55/2017, na súdnu a inú ochranu, vyplývajúce z čl. 46 ods.(1) v spojení s ust. čl. 17, ods. (2) prvá veta, Ústavy Slovenskej republiky, resp. čl. 6, ods. (1), ods. (2), čl. 7 ods. (1) Dohovoru o ochrane základných ľudských práv a slobôd, bolo porušené.

Ústavný súd ruší rozsudok Okresného súdu Žilina vedený pod spisovou značkou 3T/39/2014-1061 zo dňa 06.06.2016, Uznesenie Krajského súdu Žilina v konaní vedenom pod spisovou značkou 1To/57/2016-1147 zo dňa 23.08.2016, Uznesenie Najvyššieho súdu SR v konaní vedenom pod spisovou značkou 2Tdo/55/2017 zo dňa 24.10.2017 a vec vracia Krajskému súdu Žilina na nové konanie.

Porušovateľ základného práva - Najvyšší súd Slovenskej republiky, je povinný sťažovateľovi nahradiť nemajetkovú ujmu vo výške 5.000 Eur na účet sťažovateľa,

Porušovateľ základného práva - Najvyšší súd Slovenskej republiky, je povinný nahradiť trovy konania vo výške 153,50 Eur...“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu, ktorým malo byť spôsobené namietané porušenie základného práva. Nedodržanie tejto lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde) a zákon o ústavnom súde neumožňuje zmeškanie tejto kogentnej

lehoty odpustiť (napr. IV. ÚS 14/03, III. ÚS 124/04). Z uvedeného je zrejmé, že sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy nemožno považovať za časovo neobmedzený právny prostriedok ochrany základných práv alebo slobôd (napr. III. ÚS 114/03, IV. ÚS 236/03).

Sťažnosť sťažovateľa smeruje proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tdo 55/2017 z 24. októbra 2017 (v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 1 To 57/2016 z 23. augusta 2016 a rozsudkom okresného súdu sp. zn. 3 T 39/2014 zo 6. júna 2016), ktoré nadobudlo právoplatnosť 24. októbra 2017.

Sťažnosť bola doručená ústavnému súdu 6. februára 2018 (podaná na poštovú prepravu 2. februára 2018), to znamená po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty, preto bolo potrebné sťažnosť odmietnuť ako podanú oneskorene.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd nezaoberal ďalšími v nej obsiahnutými návrhmi sťažovateľa .

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. februára 2018